

Sygn. akt II K 182/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Feder

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 12 lipca 2017 roku, 8 sierpnia 2017 roku i 7 września 2017 roku sprawy

D. D. (1) (D.)

syna M. i B. z domu K., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 stycznia 2017 r. w miejscowości C., na terenie dworca PKP w C. prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji nr (...) z dnia 11 października 2016 r. Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii prawa jazdy B,,

tj. o czyn z art. 180 a kk

orzeka:

1. po ustaleniu, że oskarżony **D. D. (1)** popełnił czyn zarzucany mu aktem oskarżenia, tj. przestępstwo z art. 180a kk, na podstawie art.66§1 i 2 kk i art.67§1 kk postępowanie karne wobec tego oskarżonego warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,
2. na postawie art. 39 pkt.7 kk w zw. z art.67§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w wysokości 800 zł (osiemset złotych),
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 60 zł (sześćdziesięciu złotych) oraz koszty postępowania w sprawie.

UZASADNIENIE

Sygn. akt II K 182/17

W dniu 11 października 2016 roku Starosta (...) wydał decyzję cofnięciu oskarżonemu D. D. (2) uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii B (kopia decyzji Starosty (...) z dnia 11 października 2016 r. (k.4). Oskarżony złożył odwołanie od tej decyzji (kopia odwołania od decyzji (k.5-7). Samorządowej Kolegium Odwoławcze w S. w dniu 5 grudnia 2016 roku utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję (kopia decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. (k.8).

Pomimo wydanych decyzji, oskarżony w 22 stycznia 2017 roku w C., na terenie dworca PKP, prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...). Został tam zatrzymany przez policyjny patrol.

W dniu 3 lutego 2017 roku, D. D. (1) złożył skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.. Wyrokiem z dnia 18 maja 2017 roku, w sprawie (...) SA/Gd 210/17, Wojewódzki Sąd Administracyjny uchylił decyzję Starosty (...) z dnia 11 października 2016 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o dowody wymienione wyżej oraz pozostałe dowody tj.: karta karna (k.30-31,105-106), kopia skargi na decyzję (k.24-25), odpis wyroku WSA w Gdańsku z uzasadnieniem (k.86-91).

Oskarżony D. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.21v-22, 92v). Wyjaśnił, że w dniu 22 stycznia 2017 roku pojechał ze swojego miejsca zamieszkania na dworze (...) w C.. Jechał pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...). W toku kontroli przez patrol Policji, oskarżony dowiedział się o tym, że z systemu policyjnego wynika, że ma cofnięte uprawnienia. Oskarżony wyjaśnił, że decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. otrzymał w styczniu. W dniu 3 lutego 2017 roku złożył skargę.

Sąd Rejonowy nie dał wiary wypowiedziom oskarżonego w zakresie jego stanowiska, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W dniu 22 stycznia 2017 roku, gdy oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, decyzja administracyjna wydana przez Starostę (...) była prawomocna i oskarżony znał jej treść. Pozostałe wyjaśnienia oskarżonego są jasne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Do sprawy została sporządzona opinia sądowo-lekarska (k.34-35). Biegli psychiatrzy- I. M. i K. W. stwierdzili, że oskarżony nie jest chory psychicznie, otepiały lub upośledzony umysłowo. W okresie inkryminowanym nie występowały u niego zakłócenia czynności psychicznych, które mogłyby mieć wpływ na jego poczytalność. Zdaniem biegłych, jest on zdolny do samodzielnego i rozsądnego prowadzenia obrony.

W ocenie Sądu Rejonowego, powyższa opinia jest jasna, spójna i zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj.: kopia decyzji Starosty (...) z dnia 11 października 2016 r. (k.4), kopia odwołania od decyzji (k.5-7), kopia decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. (k.8), karta karna (k.30-31,105-106), kopia skargi na decyzję (k.24-25), oświadczenie o stanie majątkowym (k.71-75), odpis wyroku WSA w Gdańsku z uzasadnieniem (k.86-91).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego D. D. (1) nie budziła żadnych wątpliwości i polegała na tym, że w dniu 22 stycznia 2017 roku w miejscowości C., na terenie dworca PKP w C. prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji nr (...)z dnia 11 października 2016 roku Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii prawa jazdy B, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.180a kk.

Przedmiotem ochrony art.180a kk jest bezpieczeństwo ruchu drogowego odbywającego się na drodze publicznej, w strefie zamieszkania i strefie ruchu. Bezpieczeństwo to może być zagrożone przez prowadzących pojazdy mechaniczne, którym cofnięto uprawnienia do ich prowadzenia ze względu na to, że nie dawali gwarancji bezpiecznego udziału w ruchu w charakterze kierujących nimi.

Warunkiem odpowiedzialności na podstawie komentowanego przepisu jest pozbawienie sprawcy uprawnień do kierowania pojazdami na mocy decyzji właściwego organu. Organem taki min. jest Starosta. Przy czym konieczne jest, aby decyzja była ostateczna (Ryszard A. Stefański, Komentarz do kodeksu karnego).

Oskarżony D. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przy czym przyznał, że w chwili zatrzymania przez Policjantów wiedział o tym, że jego odwołanie na decyzję Starosty (...) nie zostało uwzględnione. Zatem miał pełną świadomość co do tego, że decyzja ta jest ostateczna. W ocenie Sądu Rejonowego, sam fakt złożenia nadzwyczajnego środka odwoławczego, jakim jest skarga do WSA, w żadnej mierze nie zwalnia oskarżonego od odpowiedzialności. Tym bardziej, że sam fakt wniesienia takiej skargi nie powoduje wstrzymania wykonania decyzji (art.61§1 kpa). Zdaniem Sądu Rejonowego, oskarżony w sytuacji uprawomocnienia się decyzji administracyjnej, miał

obowiązek jej respektowania. Nawet jeśli w przyszłości została ona uchylona, jak w przedmiotowej sprawie. Oskarżony bowiem nie miał żadnego uprawnienia do własnego stwierdzenia, że decyzja jest pozbawiona podstawy prawnej.

Okoliczność, że obie decyzje wydane w trybie administracyjnym dotknięte były błędem, który doprowadził w konsekwencji do ich uchylenia, może być brana przez Sąd Rejonowy od uwagę tylko jako szczególna okoliczność łagodząca.

Zważywszy zatem na okoliczność, że D. D. (1) nie był dotychczas karany za przestępstwo umyślne, a Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. wyrokiem z dnia 28 maja 2017 roku, w sprawie (...) SA/Gd 210/17, uchylił decyzję Starosty (...), Sąd Rejonowy rozważył możliwość zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

D. D. (1) jest osobą bardzo młodą. Ma 21 lat. Rozpoczyna dopiero dorosłe życie. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Posiada zawód blacharza. Nie pracuje, nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Pozostaje na utrzymaniu matki, która ma na utrzymaniu również dwóch młodszych braci oskarżonego. D. D. (1) nie posiada żadnych nieruchomości, jest właścicielem pojazdu mechanicznego O. (...) rocznik 2005.

Zgodnie z treścią art.66§1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa.

Wobec powyższego, Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony spełnia wszystkie przesłanki dla zastosowania warunkowego umorzenia postępowania. Dlatego też Sąd Rejonowy, na podstawie art.66§1 i 2 kk i art.67§1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego D. D. (1), umorzył na okres próby wynoszący 2 lata. W ocenie Sądu, okres ten będzie wystarczający dla zweryfikowania pozytywnej prognozy oskarżonego. Na podstawie art. 67§3 kk i art.39 pkt.7 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w wysokości 800 zł. Oskarżony nie pracuje, ale nie istnieją w tym zakresie żadne przeciwskazania dla podjęcia przez niego jakiegokolwiek pracy i uiszczenia zasądzonego świadczenia.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i art.7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. , nr 49, poz. 223 z późn. zm.).